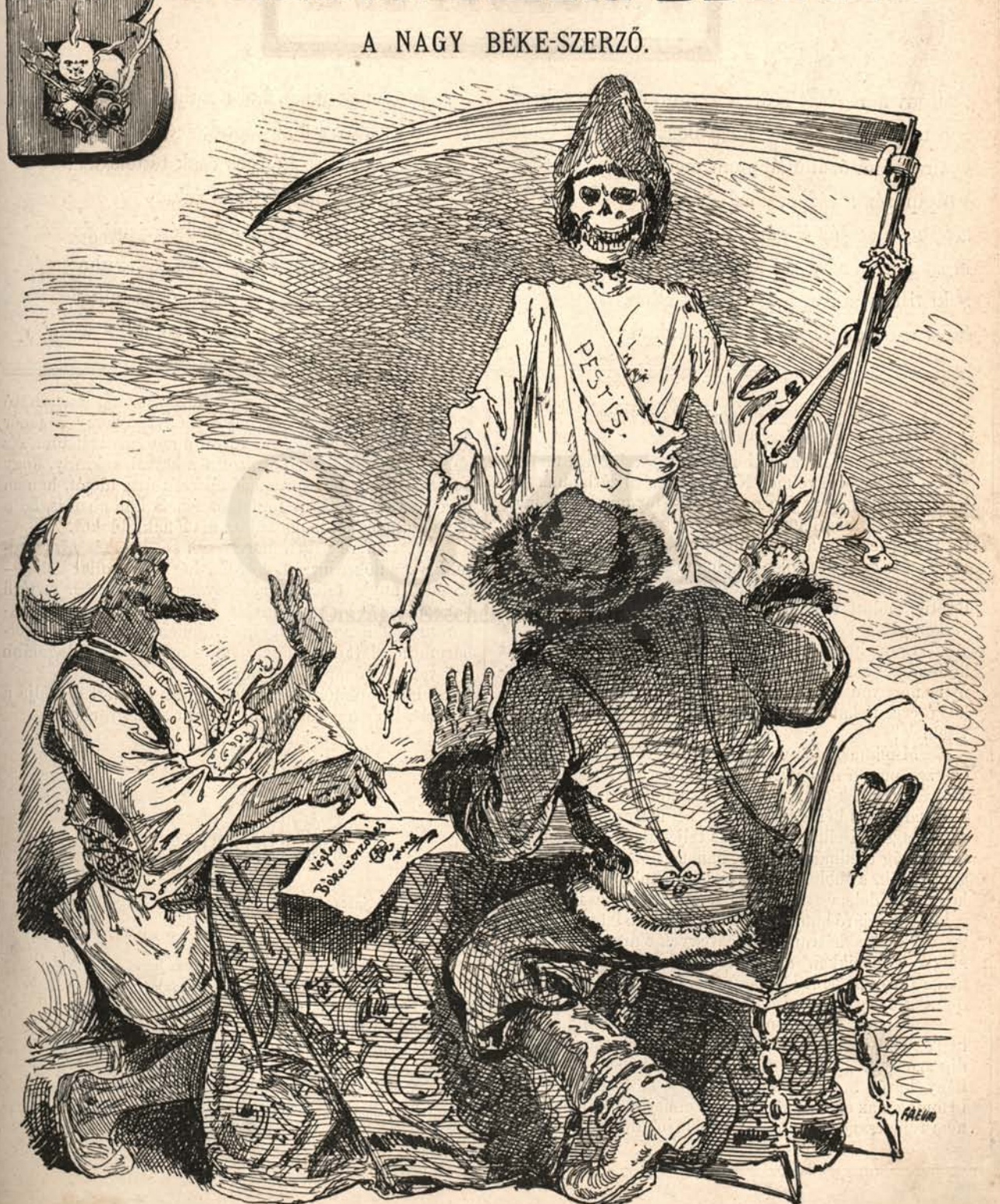

BORSSZEM JANKÓ

A NAGY BÉKE-SZERZŐ.

ZSEDÉNYI EDE.

Ó, HOGY nem élsz! Húnyt szemmel halva fekszel,
S a megbántott világ most boszut áll:
Czifra ruhától immár nem menekszel,
Fölpiperéz a hideg, zord halál.
S ki gyalog jártál sárban és esőben.
Most kocsin visznek, bárha süt a nap;
S ki tiltakoztál minden luxus ellen,
Most a pazar fény rajtad im kikap.

E léha korban, hol a ruha minden,
S e czifra külső mocskot eltakar:
Magad valál kényes csak tetteidben,
Pazar áldozni, költeni fukar.
Magad valál csak, a ki képviselted:
Valódi embert hogy nem tesz ruha;
Kopott ruhában hordtál ékes lelket,
Ruhádon foltot, *lelkeden* soha!

B. J.

A zulu-kafferek.

— Népismereti kísérlet. —

E vitéz nép Afrika déli részein sajátjaival magára vonta a közfigyelmet. Némelyek civilizátlannak tün-
tetik fel őket; de vajjon mondható-e olyannak az a nem-
zet, melynek még legutolsó tagja is »in full dress«, tető-
től talpig feketében jár, mint nálunk csak a művelt em-
ber s az is csak ünnepies alkalommal?

Nálunk a fekete öltözéket az ünnep végeztével
levetik, holott a kafferek diszruhájukból soha ki nem
vetköznek.

Igaz, hogy voltaképp meztelenül járnak; de mit
költekezzék szabóra az oly nép, mely a természettől eny-
nyire meg van áldva? — vagy tán kívánja valaki tőlük,
hogy czizmáikat subiczkoltassák, noha csizmát nem is
viselnek?

Mindamellettt gondoskodnak róla, hogy testük
egészen puszta ne legyen s ezt czélszerűen a mosás teljes
kizárásával érik el, minek következtében testük lassan-
kint valóságos kéreggel vonódik be, mely megvédi az idő
vizsontagságai ellen. A mosás teljes mellőzése nem tisztá-
talanság eredménye tehát, hanem böles népszokásban
gyökerezik, s többek közt azzal a jó tulajdonsággal bír,
hogy a fejedelem soha senki fejét meg nem mossa. Ha
valaki főbenjáró bünt követ el, egyszerűen leütteti a fejét,
melyet csak a hátramaradt özvegyek s árvák mosdatnak
meg a könyeikkel, ami teljesen kifutja. A fejedelem
maga fürdik, vérfürdőt használ, amely mindig fölfrissíti
ő felségét.

Falvaik feltűnően hasonlítanak városaikhoz, csak
hogy ezek valamivel népesebbek. Az építkezési stíl min-
dig azon-egy. Házaikat a következőképen építik: ne-
hány karót a földbe szurnak, összekötözik, veszőkkel
befonják s az egészet sárral, meg ganajjal kenik be. Tehát
nem renaissance, sem görög, hanem inkább a sárról ítéve

a régi német kóthika egyik kiágazásának mondható
ez architectura. Ajtó csak azért hiányzik, hogy a fehér
diplomátáknak ne legyen mivel a szobába rohanni. Az
ablak használatát meg tiltotta a harcziás király, hogy
a fiatalság ne ablak-promenádékkal töltse idejét, hanem
harczra való edzéssel foglalkozzék. S különben is, ha a
fölvilágosodás jó, maga váj az magának ablakot.

A kafferek igen harcziások s a munkát nem ked-
velik, azt a nőkre bizzák. A kaffer-hős az angollal küzd —
az édes anyja, felesége s leányai a nyomorral. A férfi
harczol, a nő hurczol, kivált gyermeket, mert igen sza-
porák. A kaffer nő szorgalmára jellemző adat, hogy két-
három hó alatt elvégzi azt, a mire másutt a nők legalább
is 7 vagy 9 hónapot fordítanak.

Hus-táplálékkal a kaffer ritkán él, mert sajnálja a
marhát. Ebben a vonásban hasonlít a magyarhoz.

MÜFORDÍTÁSOK.

Merito jaces. = Ugy kell, ebadta.

Die Hälfte hinaus! = Feleki.

Er schreibt heute = Irma.

Conjur malum agit = a Kohn roszt juxot csinál.

Ille vivit libertati. = Ő a táti libériájáért élt.

Finis male fuit. = A finn málét is fűjt.

Bene amici! = Benne a Miczi.

Videlicet. = Vidd e léczet.

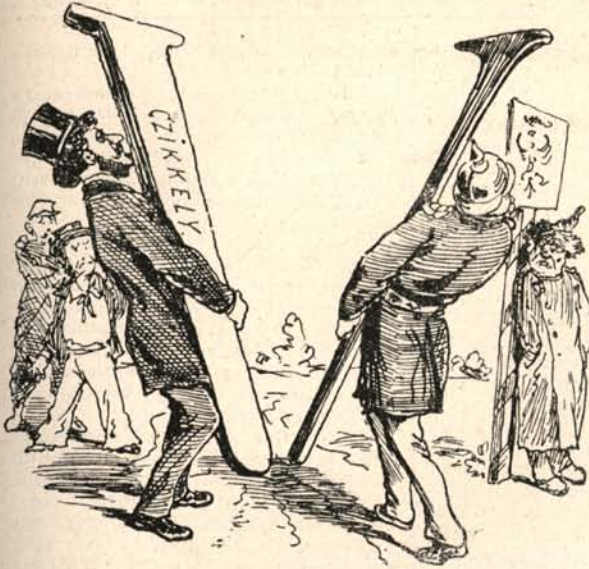
Lexicon = Kohn Lexi.

Nonne venis = az apácza vén is.

Sic transit gloria mundi = Igy tűnik el a Mundi dicsősége.

IDEGEN TERMÉS.

A prágai béke-kötés V. cikkelye.
I, (A »WESPEN«-ből.)

Szomszédok. Be kár ezért a szép casus belliért.

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Nem értem azok a gürtügük pületikjáj, hoid ógy sörgetik a határigozítás. Hát nem jobb ünekik, ha az biradalam határ-talan ?

Románok hát mégis kiüri-tetek Arab Tábia. Es mégis be-szélik erősegrül. Hun van it erőség ? Én csak látok jöngeség.

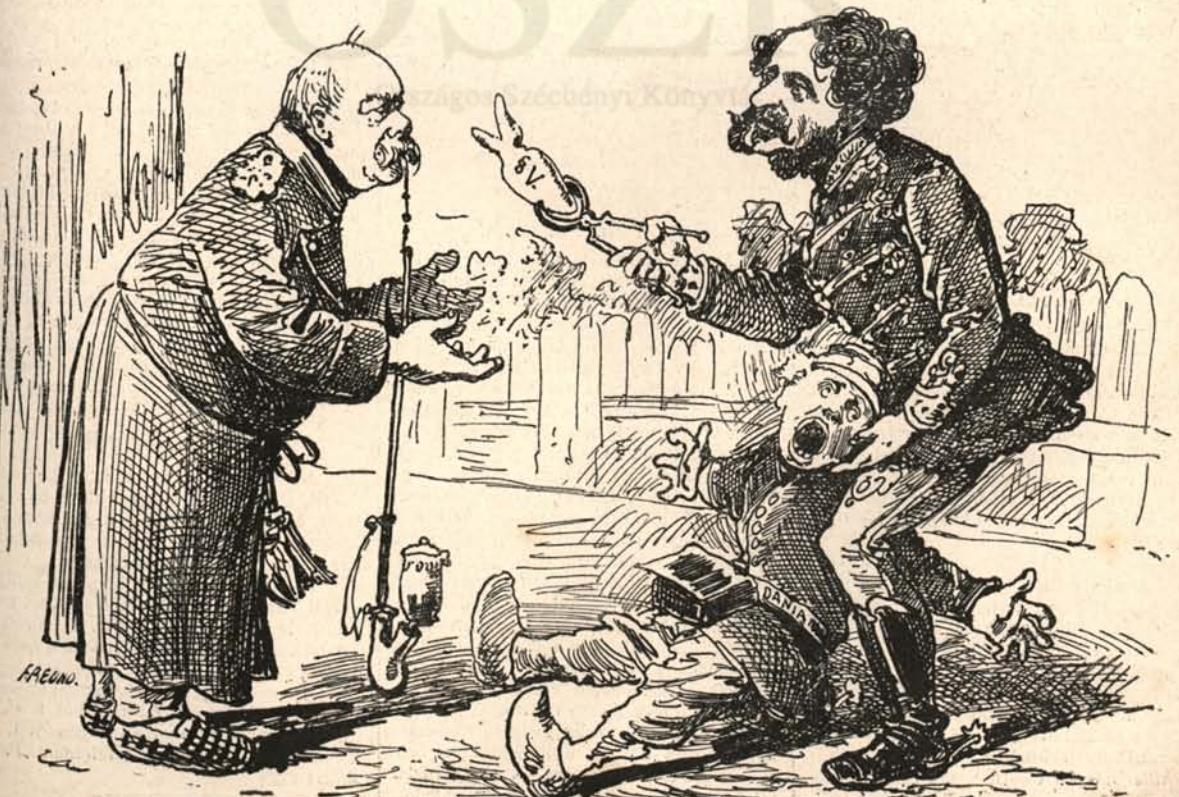
A héten történt velem maid malör. Az adóhivotol megdo-plázta az én adómat. Miféle dalag az ? A vevők fogy-nak, az a dók meg szaparadják!

Nem is csadálom a Jókaitul, hoid meg szavaza bos-nyák költségeket. Üneki a mestersége, hoid költő.

Román püspökök ögyében meg ugy tonálom, hoid nincs rendben, mikor a nyájban maga a pásztor a kolompos.

Szegén Tüürükarszág ! Kel neki fizetni hodi kárpótlás 802, 500.000 frank. Szerencsére azonban a tüürük is, mint mink izralitók, jobrul balra olvas; és így az a ropant soma csak 5208 frank — amivel künyeb odós maradni.

II. Az »ULK«-ből.

Apró ajándékok tartják fen a barátságot.

Szerkesztő: Volf György.
Főszerkesztő: Vadnai Károly.
Fülszerkesztő: Pákh Albert.
Fülfülszerkesztő: Szarvas Gábor.

KINTORNA.

— Melléklet a »MAGYAR NYELVÖR«-höz. —

Előfizető:
Nemzetes Magyar Mihály uram
Olvasók:
Vánkosi Álmós, Szundik Alvin,
Bóbitschek Horkules, Pilyók
Alvarez.

Épen nem első és koránsem utolsó szám.

1879 K(intorna). U.

Nyelvőropolis, Vitális napján.

Szerkesztői szó.

Mint hogy a jelenkor legfontosabb kérdése kétségkívül az, hogy a »kintorna« jó magyar szó-e vagy sem, tehát bátran megalapítjuk ezt a lapot, mely kizárólagosan e kérdés szellőztetésével fog foglalkozni. Szerk.

Vezér-czikk.

A kintorna-ügy az egész művelt világot fölvásvást mozgásban tartja. Bizvást állíthatjuk, hogy ez most a legfontosabb kintornationalis ügy a föld kerekén. Az orosz-román bonyodalom magyát is ez képezi, mert az Arab-Tabia erőd kazamatáinak alacsony, kintornáciai forognak szőnyegen. A pápa Németországgal concordatum helyett csak kintornátumot akar kötni s ezt attól tette függővé, hogy kiderítsék, vajon a Góry-lla kódexben igazán a mai kintorna fordul-e elő. Tornabuoni bibornok van e kérdés szemmel tartásával megbizva, ki is ezentul Kintornabuoni bibornoknak nevezetetik. A franciaia köztársaság új elmöke, ki maga is kintornás volt, új állami főhivatalt készül létesíteni, melynek viselője »Le grand quintorneur de France« czimmet lesz fölruházva és fizetés helyett csak borraivalokat kap. Grévy ur ezen állás betöltése végett a »Magyar Nyelvör« szerkesztőségéhez fordult azzal a kérréssel, hogy ajánljon neki valami alkalmas (tehát alkalmatlan nyelvtudóst.

LEVELEZÉSEK.

Verecelli, febr. 10.

Ma ünnepelte Olaszország a nagy győzelem 2500-adik hófordulóját, melyet Marius római vezér a czimberek fölött aratott. A csatatéren, Vercelli mellett, mely a rómaiak idejében *Vercli* nevet viselt, nagy nemzeti emlék állítottatott föl, óriási verki alakjában, márványból, arany forgantyúval. Nemzeti erőjátékok is voltak, melyeken a kín-tornászok legelső mesterei vettek részt.

Berlin, febr. 11.

A »kaiserlich deutsches Orthographisches Reichsamt« ma fejezte be tanácskozásait a fölött: miként kellene a kintornának ősi fontosságát a nemzet művelődésében visszaszerezni. Egyelőre kivételintézetet a német birodalom minden könyvkiadójához, azzal a meghagyással, hogy a klasszikus írók műveinek kiadásai ezentul ily czimek alatt történjenek: *Schiller's* (vagy *Goethe's* stb.) *sämtliche Werke*.

Kintorna-nyelvészet.

A philologiai világ mind sürűbben foglalkozik a Volf György barátunk által megindított kintorna-buvárlattal. Ez ügyben a következő értesítéseket vesszük:

A wolfenpudeli könyvtárban egy régi kódex találtatott, mely portugall nyelven leírja Cintra városát. Kétséget sem szenved, hogy Cintra nem egyéb, mint Kintorna rövidítése. Így tehát világos, hogy régenten Portugalliában a kintornázás művészete külön városban volt őszpontosítva.

Az Athósz hegy egyik orosz zárdájában Eustachius régi görög papyrus kódexe találtatott föl, melyben »Homerikoi kentronesz« nevű költészeti férczelmények említetnek. E kifejezés új fényt vet a Homérosz eposzáinak rapszódjaira, kik Eustachius e szavai szerint nyilván »kentronesz«, azaz kintornások voltak. Homér költeményeit tehát a rapszódok kintornaszó mellett énekeltek szerteszét. (Prisais görög krónikás szerint, ki Attila udvarán is járt, ily rapszódok a humok közt is léteztek; mi természetesebb tehát annál, hogy: ha eleinknek rapszódjaik voltak, voltak kintornásai is? Szerk.)

A római Laterano könyvtárában egy 13-dik századbéli latin kódexre bukkanunk, melynek czime: »*Gl' intorni di Venezia*«. Nem családunk talán, ha a czimben a leíró hanyagságából eredt hibát teszünk föl. Nem »*gl' intorni*« az, hanem »*I quintorni di Venezia*«. Venezia, mint tudjuk Velence, mely Fehérmegyében fekvő helység. E kódex tehát bizonyossá teszi, hogy Magyarországon, és pedig Fehérmegyében már a 13-dik században is kintornának neveztek a kintornát.

Magyar tud. akadémia.

A tegnapi összes ülés igen érdekes volt. *Leveles Gynandrás* növénytudásunk értekezett a »kintorna« gyökéréről, *radix Kintornae*, melynek főzetével meg is traktálta a jelenlevőket. Általánossá lett a nézet, hogy e gyökér tiszta magyar.

Ezután *Szarvas* Gábor nyelvészünk tett jelentést a kintorna-ügy legújabb állásáról. Ő néhány vegre nevezetes új hypothézissel állt elő. Megemlíté például, hogy Potykás tiszaháti faluban a nép egy régi kántorról mesélt, ki is, a községnek nem levén módjában orgonát tartani, verklivel kísérte a templomi szent énekeket. A köznép, mely mindig élces, ilyenkor azt szokta mondani, hogy a kántor veszekszik a kántornéval, — értvén e utóbbi alatt a verklit. Így a verklire rászarád a »kántorné«, mely kifejezés a Tisza mentében elterjedvén, de egyszersmind adomás eredetének köztudomásu voltát elvesztvén, idő folytán mindenféle változatokon ment át, ugymint: kántorna, kántörne, kontárna, kintorna stb. Ez utóbbi alakban maradt végre is a nép száján. (E magyarázat általános tetszéssel találkozott s az előadót

elhalmozták kézzszorításokkal, gratulációkkal.)

Volf György e magyarázathoz azzal a megjegyzéssel járult, hogy: hátha a jó potykásiak, valahányszor a kántor (persze rozsul) muzsikált, azt dörmögtek hogy: »Kin törne!« (kin alatt nyavalyát értvén) s ebből lett idővel »Kintorna.« Ez a tudós ötlet is sokaknak tetszett.

Greguss Ágost r. tag a »kántor-kántorné-kintorna« hypothézist igen csinosnak tartja, de ajánlja a következő variáns is: »czinczár—czinczárné—czinczorna—kintorna.« Erre nézve csak azt kellene megbizonyítani, hogy a kintorna hazánkban először a czinczárak közt volt használatban. (Háromtagu bizottság választatik e kérdés megvizsgálása végett.)

Keleti Gusztáv l. tag azt a véleményt koczkáztatja, hogy hátha a »kintorna« tulajdonkép »Korturna« volt, mert kétségbe vonhatatlan, hogy a kintornának, mint minden más hangszernek: konturja, azaz körvonala van. Ebből érdekes vita fejlődik. *Barabás* Miklós l. tag kijelenti, hogy nemcsak *Keleti* Gusztáv tud festeni, hanem ő is, még pedig sokkal jobban, minek bebizonyítására kifejti, hogy a kintornának k ö r-vonala n i n c s e n, mert az mindig négyyszögletes, ha pedig a négyyszögű kintornának körvonala volna, ez annyi volna, mint a »kör négyyszögítése«, mely pedig lehetetlen. *Vész* Ármin elismeri, hogy e kört ő sem tudja négyyszögíteni, tehát a kintorna konturnából nem származhatik.

Pulszky Ferencz elnök fölolvás egy hosszabb levelet, mely *Pákh* Albert elhunyt. l. tagtól (Éljenezés.) érkezett a mennyországából. *Pákh* azt ajánlja az akadémia megfontolására: vajon kintorna tulajdonkép nem-e hintorna, minthogy kerekén járó alkotmány, tehát hintócska alakú, a »hintó«-ból pedig csakugy lehet »hintorna«, mint a »koma« szóból »komorna«. E levél nagy derűtséget okoz, de komolyan nem vétetik tárgyalás alá. Csak *Ballagi* veteránunk jegyzi meg, hogy a »komorna« nem is származik a »komá«-tól, hanem német szó: »die Komornerin.«

Távüregnyők.

München, febr. 10. A bajor tud. akadémia elhatározta, hogy »kintorna« helyett ezentul »sipládát« fog használni, mely jó német szó, t. i. a »Schublade« vagy »Schieblade« származéka.

London, febr. 10. A királynő színházában Tóth Ede »a kintornás« című népszínműve nagy sikert aratott. A színészek kitétek magukért; valóságos Kean-torna volt.

Mennyország, febr. 10. Arra a kérdésre, vajon én találtam-e fel tréfálva a »kintorna« szót: »i g e n y e s e n i g e n«-nel, de n e m e s e n nem-mel kell felelnem. *Pákh* Albert.

Krajshuber Tóbiás preschpurgi háziurnak okoskodásai

Czu tumm!

Meg nem ismerok többet az embereget!

Fan ety ogos fej, ety felvilágosodot némed, a nefe izs csak uty drombitállja a gutxint némedségdull — a herr von Grünwald: és asz dartja egy peszéd a tremdede parlamentba odilent Pudibestba, ahun gevedelli a szubremaczit a mótyor fojzag.

Mótyor foj? Foj tájffel!

Elejinde hitem hoty asztad a herr von Grünwald pizomosan falami sido — de asztad monta a baron von Eibischteig, aki ety fein eszü tiblomád és indim porád én hoszám, hoty ha a herr von Grünwald folna ety sido, régen hinának már ódet Ragódy vaty Szecczíni vaty ity falami hires magnát.

Hanem hád ity pédzsuledes gereszten emper és a mi fé-tollog: egy n é m e d.

És még is nem ogorja leni némed!

Czu tumm!

És milyen genyü follna negi a garriér! Lehedne regierunxrád, sőt hofrád, dollán tán exelencz! Gaphatna urtn, járhadna arannyal stigeld unifuam, feher notrák mit goldene purtn, a golopján negi fegede sdruczmadár dollag! . . .

De nem! Negi joban deczik a tremdede gvándl, a naty arany kombok eszisdibil, a tyemánd fuago ivegbil, a gepüllente német nyelfi heled a dardár mongoll gutya-feji sbrach!

És illen sog Grünwald fan ebe a uaszágpa! montja a herr von Hobelschwinger, a kmeinderád és oszdos-meiszder, ami ety indim szaufbriaderl én hozzám.

Ha nem folna a neichi freii Bress és a Hans Jirgl, pizom régen kifándoroldam folna a Posznia, hoty ha már ógorok lenni puapár, ne letyeg mótyor puapár.

Az a neichi freii Bress tudnüllig giatta degnap elled ety föllidón, ahun a herr von Mungaczy gi fan nefezve oszdrák ginsztler. Na ja? Ha i gesztók a mótyorog geszt gerul falami ogos ember, mifész vaty illesféli: ming nem fessvedünk tülle az anerkenung és agczeb-dállung édet mind badriodische eszdreichar és xinunzgenosze.

Ha a hochszöllige rémische kaiser Nero gineveszde ety ló gonszul, és a hochszöllige ánglius kñi Georg gineveszde ety mocsgo admiráll — mérd ne léhedne negünk ginefezni ety mótyor hires oszdrák festenek? Na ja?

És mi derdeni? Aszog a mótyorog odilent vissza udasidnak az auszeichnung, reglamállnak a Mungaczy magugnak mint hazai és nem, mint pirodallmi dermes, ami folna sokal nagyob loyaldatt, és ginevedik a bédzsi ujság. Ginevedni ety neichi freii Bress!

Dész isz dasz heiti Mieder!

Freinder! da lexti nieder!

Hanem bersze, ming hollgodung szében, nem merunk peszelli, ölibe deszunk a kezit és mekdürting asztad a skántál, hogy a guamány gihirdedi, hoty Mótyororszádba a házái nyelfneg muszájn leni mótyor.

Czu tumm!

P. p.!

Mokány Berczi a dombszögi kaszinóban.

— Sürü bál. —

Szori!

Nunk eszt pulzanda tellus!

Kijadom az parancsolatot, hogy ha' derüljön a szür- és vászon-cselédségnek. Rakjanak báltük is. Esmérjék meg az ő nőmös uruk jóvoltát.

— Trézsi! kajátok ki a gazzasszonyomnak, elő a tulipántosbul azzal az uj viganóval, akit a szörnyci bucsun vettem, mög azzal a bóbitával, akit Pestrül hoztam. Állapot lesz! Az első házba táncz vigodalmi báli mulatságot engedélyezek.

— Jézusom! . . . imádkozza a termetes hüvem és oda kap a kemence-keblihöl; hát van a téns urnál édessebb embör?

— Oszt süttessen, főzessen büven! Csinyátasson mákszemes málé-kuglófot, fagyaltos sütt tököt, azt az eset bárányokat forgassa meg öz-pecsenyének, hadd élvezék a vad-szagot ecczerük is, raszt-stundos bonbonnak peig kukoriczát pattogtasson, közibe piritott tökmagot is vigyihet, ne legyék egy furma a csemcsege — mondok a csemege. Limonádénak aztat a megy-dunsztot keverheti-higithatja, akit a gomba vert föl. Itarul se léssen panasz, mer az ingyenbe nem nagyon válogatóság, mikor még a Görhes jordány aszalt borát is meggyőzik. Czigányt maj hajtatok be magam az Andriossal. A Csukló dobossal is magam dobótatom ki! No már most aló mars!

Jó virü özvegy asszony a Trézsi, hát ha akanna szöröncséje hummi fiatalos öreg leginbe, ámbátor aszongya hogy jobb gazdát ű magának nem kíván, mint

amiet bennem tisztóhet, szivessen is meglapul ű minden kívánságáimnak, meg van ű vélem elégedvel, nincs rám panassza. Csak hizelkedő czicza-fajta ez az asszonyi állat, no!

A Csukló cigánybíróval kidobóttam, hogy aszongya: »máma a tekéntetős Mokány Bertalany portáján az alsó házba nagy multság lészön, ingyen ítel, potya ital, ajándék muzsika! Aki légénység lánság oda kívánczozik, alázatosan tegyen jelentést a hintós kocsisánál a Gányó Misánál, aki maj válogat benne! Di um, bum!«

Vót is szaladás, futamodás a portáimhol. A Misa kocsisom oan kényössen űt az ferhécezen, mint kirá a trónuson, oszt hun osztogatta a kegyit, hun mettagadta. Dagadt fülüt, parasztot, vissza lükött, mer aszongya, nem tud embörsíget, süvegbe döglük annak a feje. A paraszt lány, a'mmög nem érti az ujab ur szokást; magyaráz-hassa neki váttig, akar a lóval imádkozna. A juhászt is átálja befoganni, mer mit tudja az a gavallérosabb tempót, aki számár-farrul szántja a homokot; alszögi lány se kő neki, mer az tánczba ugra-bugrál mint a tojó galamb, osztán sokad magával gyün mint a güzü, és a többi, et czitera tambura.

Válogatós az ien kocsis fajta, uri természet rekedt bele. Hijjába, lóval bánik a!

Közbe elegyedtem mondván, hogy ne nagyon legyék arisztokratikus a czéczó, mer az egy démokrata ur cselédjeihöl nem illik. Csak vegyitgessük, mer áltájános bált akarok kizárólagossá nekül. Akadjon benne paraszt mag is, nímét mag is, jordány mag is.

Ehhöl képpst törtint is a kimustrálás.

Régótátul nem vót oan mozgalom-nyüzsgödelöm Domboszögön. Grátis dáridó egzekucziós világba! Ien csak az én nömös természetembü tellik.

Hogy lefözött, kisütött, meghabart: magára szedte unneplőjít a Trézsi. Biztattam is, a Katkát meg besza-

lajtottam hozzá, alul ránczigálja le a stajfos szoknyáit; oszt kijadtam oda le rendöletbe, hogy ű jaz bál-kiráné, kezet csókoljon neki minden leginy leján.

Oan sarak rotyogtak kívül, meg az udvaromon is — az a gyászos kaormány itélet napig is ott hanná előttünk, az égi szelekre bizva hogy száríjják fő — hogy koci, szekér mind bele veszne. Hogy menjen mán le a kis utcára, hogy hátúrú kertjön a szálába?

— Andris hé! szállitom elő a bérest. Kend lösz a fiákeres! Kapja föl az ifasszont, oszt vigye! Te meg Pista, intek oda a pajzán udvaros külkömnek, gyutsd

mög a lámpást, világits az uton, markodba szedd a szömöd! Usgye!

Andris előbb megrázintotta a vállán Trézsi asszonyt, oszt vitte. Így nyargalt bé az bálba béres-háton a gazd-asszonyom.

Aki urasági pesztra csak találódott a faluba, a' mmind ott lesenkedett mán. Oan dámásan ki vótak ötöczködvel, hogy akar Pesten a Buzalka táncz-suljába is számot töttek vóna. Fodros, bodros, sionos, fekkeres mind megannyi kiszdihandos frajla.

A házba glanczos világítás. A lécz luszter csak ugy szórta a pörjés világot, meg potyogtatta a faggyu-csöppeköt. Kinek a fejire, kinek a vállára. Amott bele jóvadt a pomádéba, emitt meg öszve elegyedett az izzadsággal, mer vót ám mér fakannia a bú verejtéknek.

Eczerre a Blau Kóbi, a^s suszter, elordijja magát, hogy »franczé!«

— Tessen^sengezsirozni mogát az oraknak, én fogok arenzisirozni!

Misát már alig tarhattam, hogy a Kóbival össze ne tüzekedjen. Mit orgonál bele! Mi az a francia? Magyar tánczot akar!

— Misa, mondok neki nömössen, ha helyedet nem leled, ugy vágatlak két felü a harnagyokkal, hogy párnán se jühetsz meg. Az is polgártárs, neki is van jussa! Egyenlőség, szabadság, testvériség! mondok; mer ha nem, hát eztet a három szent ígét magam fonyom össze egy vastag kötélzalba és itt melegibe ugy megistrángollak, hogy ángliusnak kelsz föl. Vendígjogot tisztóni kő semmi lötteképpen még zsidóhol se nyulj ma!

Hatott a beszíd és a Kóbi mán mostantul bátrabban állította glédába a donyeszokat. Egy-kettőt abriktóhatott köztük a Hlovaczko tánczmajszter aki tavall járt itt — de ja többit akar hámba foghatta vóna, oszt gyeplü-szárral igazihatta vóna tüled-hozzád.

— Czvajmál főr! Séne dám! Stiaszemplé!

Sassérozott a Kóbi, lükött rángatott a kolonnon, majd előre, maj hátra, hogy a Trézi asszonynak csak ugy rengett bele a tutyi-fejkötője. A többi meg ott állt mint a fejő ágas. Aki meg mozgott, azt a Misa zavarta bele, mint kutyát a nyájba.

A hajszolást is megengedém. Ha már nímét a malasztunk, mé ne lehetne az átkunk is az?

A valczerba a helybeli kékföstő legénye remekölt, ugy hogy közbe ulmi pipájából pipált és oan ügyessen, hogy a tánczosnéját ecczé se köpte vállon. Csak telik a nímüttül is, ha magyar közt van.

Kilencz órakor kijádtam a befelt, hogy má most :

»doszt a táncznak, moslékoljatok!«

Behozták az esett ürüt, a málé-tortátát, csemegét és italokot. Oan ehettek vótak, hogy ettek is belülle; oan szomjassak, hogy az egyik, mikó harmaczorra neki vágott a virágzó kerti boromnak, le is szalajtotta a torkán. A hőgyek meg szorongatták a leves megygyet, közibe meg óvasták magukba a párnás pattogatott kukoriczát.

A kis böggősnek folyt az éh nyála, de tilalmas vót a vacsora, ammég az cseléd uraságok étköznek.

— Misa! mondok, hirdessed hogy koncert lesz. Mívísz extra előadás.

Erre fogattam meg a Csuklót külön. Valami gyekek ez a füstös!

— No, numero ánz! szállítom, ki a placzra! Kapd le hamar aztat a görcsös fagygyuertyát a luszterbul, oszt manzsáre, mer máskép kikapáre!

Csukló — a mulató társaság nagy vigságára — oan jó izüven kezdte önni azt a suszter-csillagot, hogy csak a béle maradt meg.

— Megszopogasd eztet is, gégás! ne várd a kinámat — kommandéroztam. Megcselekedte.

— Most meg eztet a réz krajczárt harapjad ketté, biztatom. Ne sajnád a fogad, ugy is keveset kopik. Előre, uj magyar!

Az érzékenyebb lányok síkongva bújtak az emmás köténye alá, mer hát nervozus dög az az asszonyféle.

Csukló peig fogta a nímét bank-alap kécsecsérszít, a foga közzé illesztette és rapsz! ugy ketté nyiszántotta a fogajival, mint a pogácsát.

Most gyün a java! Csukló, vigyázz! Itt ez a parádi üveg. Nem kell kiünnya, mer üres. De mögöszöd, válykosom, máskép ki nem jár a lénung!

Erre mán rikótozás kezdődött a fehér nipsig között. Hát még, mikor Csukló ugy kezdte roppingatni azt a víkony üveget, mint zsidó a máczeszt.

Csak ugy csöngött, mikor magába szedegette. Nem is állt meg előbb, míg a fenekire nem ért. Aztat sose szerette, aszongya. No móg a dugója se köllött.

Felcserlegyek, az is nímét, ha kapott akkora tapsokot Joachim a redutba, mint ez az én falusi kinsztlérem a cselédházamba. Én meg szivessen juttattam alacsony vendégjeimnek eztet a ritka mulattságot. Az én elvem: pártóni kő az mívíszetet, akárhun üti isfől a boglyas fejit.

Mán hajnal fele járt az üdő, az öreg brugós a padkán mán csak úgy hanyatt morgatta a szerszámját. Fekve ugat ő is mint a vin kutya. De járta a fiatalság mig birta. És én — kebelemben egy bizonyos mögelégődéssel — lóháton mentem a főső uri lakomba, hogy nallelküséggel, művészettel csak neveli az ember a nípét.

Gyüvendőre maj megszóllaltatom köztük a nagyobbik örömöt, a csöndest.

BORSSZEMEK.

— A Jégen. —

Oktatás.

Irma elől, seladónja nyomában. Elérni szeretné.

Jaj! de a lepke ügyes, egyre kiszáll keziből.

Balga leányka! mamád nem azért vezetett ki a jégre;

Férfi elől ne szaladj! Fogni — a cél — valakit.

*

Illuminatio.

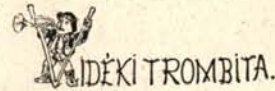
Hej, a mamák de dicsérik a villanyos illuminálást,

Estve is óvja a lányt bajtól az argusi szem.

Oh de tudom, sok szív örömét oltotta ki fénye,

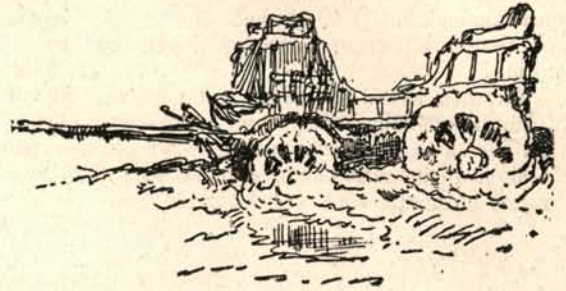
Hisz a szabad vásárt tiltja be ajkaikon.

BRUTUS.

Barcs, február 6.

HIRDETÉS.

A barcsi indóház felé vezető utban egy koci találtott. A ládájában levő irások a szigetvári szolgáló-bírószagra vallanak. Kérem tehát a t. szolg. b. hivatalt, kocsiját vitesse el onnét, különben kénytelen leszek saját költségén a város ökreivel elvonszoltatni.

Sáros Mihály
barcsi bíró.

(De azért a szigetvári szolgabíró, ki az eltorlaszolt uton tovább nem mehetvén, a kocsijáról leszállni, utját az indóházig gyalog megtenni volt kénytelen: a négy nappal később tartott közgyűlésen mégis így szolt a relatum: »A barcsi indóházhoz vezető ut jó karban találtatván, stb.«

Börzevíczy W. M. élczei.

Ha lehetne mindig németül viczelni! Milyen jó mindjárt ez is: 1849-ben kommen die Russen nach Pest — 1879-ben geht die Pest nach Russland. (Groszartig!)

*

Jó Zsedényi, mégis rosz sparmeister voltál — hogy nekünk azt a fájdalmat, melyet haláloddal okoztál, »meg nem takarította«. (Zsedényi wird den gefühlvollen Spasz verstehen. *)

*

A zulu-háborúban az angol otthagya a fogát. Ha még egyszer ki-cap, ott hagyja a fokát. (Unbeschrien! meg a dolog magyarul is.)

*

Végre igaz: »Caviar für's Volk!«

*) De megbocsájta-e? B. J.

Suttyomberky Dárius

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

Ismeritek már a Grünwald Béla nótáját?

Kinek nincsen magyar poli-
Tikája
Menjen ki a zöld erdőbe!
Magába,
Irja föl a falevélre —
Majd felel rá
Majd felel rá
Grünwald Bélának beszéde.

Valami pad alatti poeti faragta. Hogy Szontágh Pali bátyánkra fogják rá, az természetes. Mikor Béla barátom elvégezte beszédét, én csak ezt mondtam neki:

Erdő, erdő, beh magyar vagy!

Tehát elköltözött.

Zsedényi Ede bátyánk fölvette a »néhai« praedicatumot, az egyetlen, amit ingyen osztogatnak. Gyászfátyolt kötnek, de vennem kellene s ha az öreg ur erről a pazarlásról értesülne — fölkelne sirjából? és rettentően lehordana.

Pakolj Pista!

Mit? fölkelne sirjából. De már akkor fátylat kötök. Szegény jó spór-majszter. Rajta kellett megcsinálni, hogy miatta ülést szakítsanak félbe s a ház megint ne dolgozzék egy egész napig. Miatta? Ha ez eszébe jutott volna, bizonyosan úgy osztotta volna be, hogy vasárnap haljon meg, mikor nincs ülés. Legjobb lesz otthon busulni.

Apró hírek.

= **Két pápa.** A római katolikus szedi — a szepesi lutheránus adta a péterfilléreket.

□ **Asbóth János** a Grünwald Béla beszédét levágta. Mikor Grünwald könyveket irt, sir John akkor kívágta.

* »**Tegyétek oda** a többihez! — mondá a török s aláírta a 12-ik békeszerződést.

□ **Vetliankából** naponkint érkezik távirat, hogy ott egy beteg sincs már. Erre a válasza azt a kérdést kellene oda intézni: »van-é még egyáltalában wetliankai?«

* **A »Magy. Állam«** is kihíreszteli, hogy a csehországi bánya-szerencsétlenséget az okozta, hogy az egyik aknát elnevezték »Döllinger-aknána«. A kegyes lap elfelejti, hogy az aknában nem földöntuli, hanem földalatti hatalom kormányoz.

* **Ő + felsége,** Franciaország elnöke: egyik alattvalójától, Vinoy tábornoktól, adományoztatta magának a becsület-rend nagy keresztjét.

* **Parisban éjjel** a személy- és vagyon-bátorság csakugyan rossz lábbon áll. A minap is Mac-Mahont a francziákra gyakorolt befolyásától fosztották meg, minisztereitől pedig virradóra minden tárczát elszedtek.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

— **A „Fortuná“ból.** —
(Jelenet a természet után.)

BIRÓ. Hogy híjják magát?
TANU. Czili Gansbrust.
BIRÓ. Azt látom. Vallása?
TANU. Entscholdigen, israelitisch.
BIRÓ. Azt szagulom. Vannak gyermekei?
TANU. Finwe, se soll'n mer alle leben hündert Jahr.
BIRÓ. Öt? Szapora fajzat! Volt-e már bezárva?
TANU. Ich hab' zu bitten, ich bin noch niemal nix gewesen eingesporren.
BIRÓ. Zsidó ügyesség! Eleget tett-é katonai kötelezettségének?
TANU. Ich hab' zu bitten, wie ich bin gewesen jinger.

TOJÁS DÁNIEL

ispánnak gazdasági tudósításai
Nagyságos Vöröshegyi Dávid urhoz Budapesten.

P^a Gecser, 1879. 5-ik Februáriusban.

Nagyságos Uram!
Kegyes Jól tevőm!

Indul a Jég — ilyenkor a diplomátikus Gazda tisztnek hapták! — hogy föl használhassa a Nap olvasztó sugarait, a mit én cselekszek is — olvad az Hó, szaporodik a Viz, de én az tseléinkkel úgy le vezettem hogy egy Táblánn se álljon meg hanem folyon környös környül Hegyen vögyön a nemesi Birtokunkon egyik tábláról az másikra, mint egy rajtsuloztatvánn a viz Quantumokat — dresszéroztatom őket, hogy csak is a mi Földjeinket itassák meg — és az áldott hó vizekbül egy liternyt de még csak egy tsöppenetnyi tsöppet sem ereszték a szomszed földjeire — lessz is utánna olyan Termés, hogy még a sakter ur is hintón járhat.

Nagyságos Uramnak le ereszkedő kérdésre igaz e hogy a szomszédoknál a hizó Ürüket magos Aron veszik és a mijénket nem, alázattal abban felelek meg hogy bizony a mijénk egy kicsit szedett vedett jószág aki nem kukoritzával koptatta a fogát henem Búza szalmánn hizott — de esmérvénn az én Ngos Uram jó szivét, a Lelketlen kupecz sokat akar nyereszkedni — ám azért a tsekéjebb ár mellett még is több lészen az hasznunk.

Az Ellés fojtonossan jósükerrel következik, akad benne ki vetni való elegendő — de ha meg maradnak ezekből vállik még csak a java mert ki bírta a sanyaruságot. Ez a magassabb Állat tenyésztés — hohenhamba tanultam.

Nagyságodnak nemes Parancsolattyára a kegyelmesen bé küldött rayzokhoz képpes a Kotormányi kovátszal, a kinek méhelyében vasalják meg az országos Politikát, készítetttem el az Nemesi billogot úgy hogy mostan az Ökör és eke szarva két ágára, ganaly hányó vas vella hármas ágára süttethetem rá az öt águ nemesi Koronát, akire büszkék leendenek az Ökrejnk, uriasabb fogásuak az ekéink és ragyogóbbak az vas velláink.

Ugyan csak az Kotormányi kováts méhejbe esett örvendetes találkozásom dombszögi Mokány Bertalany úrral a ki is ott simlijét patkoltatta meg — ő köszönt elsőre és nyúltotta a kezit, fel alyánlotta uri barátságát, hogy eztet ami hires Gazdaságunkat meg látogattya, nálunk néz mihejest jó ut lészen — főleg Nagyságodnak nemes Grátziályát ohajtja meg szerezni akit úgy reménykedik el nyér az én kegyes jó Uramtól.

Idves is vólna ha ez a sok apró földes Gavallér felénk tekéntene meg tanulni hogy mi képpen tud forintot elleni az krajczár, ökröt az bornyu, és hogy en szemével gyözdödjön meg a mondvá csinált bö Termésről.

Egy új jövedelmi forrást eszeltem ki — megnyíratom az Ökör farka bojtját és ha van kelete a Ló szörnek meg fizetik az Ökör szörít is. A bürgékkel való szántatást azomba kegyes ut mutatásai szerént sem birtam teljes sikerrel foganatosítani. De ha föl nem fordulnak e késérletbe, nagy nyereség lészen ez a Mező gazdaságra — dicsősége pedig az én Nagyságos Uramé, aki evvel is be bizonyítja mennyire méltó a tapasztalt Nemesi kinttetésre a Mező gazdasági térenn szerzett érdemejiért, mellyek ha bokrossak a földeken, az nömösi kastély kertjében még bokrossabbak.

Az a rugós igás fakó a Marczy kocsist úgy hasba nyomta, hogy nagyon pápista színbe van tüle — de ne hogy a rászabott munka el maradjon, a felesége vakar, etet, itat, és szór almot — mert ezen a Nemesi birtokon az én Ngos uram jó voltából baly nem eshetik a vászon cselédségben, ha esmérí köteleiségeit.

Az Állatok és emberek nálunk mind egészsegsek, a nagy nátha szinténn olvadásba van ki véve az ártatlan gyermekeket a kiken nagyon meg látszik,

ezekkel maradvánn, a Nagyságos Asszony virágos bársony hurczának szélét hodoló szájjal illetvénn

Nagyságos Uram,

Kegyes Jól tevőm,

készköteles hív szolgálja

TOJÁS DÁNIEL
oklev. Gazda.

CYCLOPEDIA.

Ágrólszakadt: a gyümölcs. — Bac-hus: szivós pece-snye. — Éjnap-egyenlőség: farsang. — Faló: Van trójai, de van magyar is, főleg kapcsolatban a »zsidó«-val. — Föld-dönfutó: nyul. — Hentesbolt: zsiralomház.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Z. I. (Fhrvr.) Az aprajából nehányat. A többi részint megkésétt részint k o r a i. — „Felhő“. Ártatlan üres bárány-felhő. Nem csizkázik belőle az élcz s nem hullatja a humor permetegét. — F. I. (Fhrvr.) Ön az 5679-ik, aki ránk küldi a — magunk! tréfáját. — Böggöly. Páj a választás. Ritka példányok. Majd csak bemutatassuk őket nagy etetéskor. — Zsinég János. Hatalmas sodorítmány! Görösös nevetést érdemel. Az oklevél azonban csak a maga eredeti voltában érdekes. Kérjük ezt, valamint érdemös és böcsös munkásága folytatását. — „A mennyország kulcsai.“ Már szebb alakban járta meg a lapokat. De különben sem közlünk efféléket a »B. J.«-ban. — Bmb. (Arad.) Azt az 500 esztendő »Eulenspiegel«-féle tréfát mért épen nekünk küldi be? — „Mende-monda.“ Rég el volt már mendemondva s valamivel ügyesebben. — „Vak apád.“ Szemes, borsszemes. Beválik, kiadjuk. — E. I. Nem elég kómikus.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Az utolsó húzás

már márczius 1-én.

1839-diki Rothschild sorsjegyeknek

kihuzott sorozatszámokkal

a márczius 1-én megtartandó

legeslegutolsó nyereményhúzásnál

örvönen nyereményre kell kihuzatniok.

1/2 ötöd	85 frt.
1/4 >	45 >
1/10 >	20 >
1/20 >	10 frt 50 kr.

345

A legkisebb nyeremények kizárásával	
1/2 ötöd	45 frt
1/4 >	25 frt
1/10 >	2 frt
1/20 >	6 frt.

AMERCUR kiadóhivatalának bank- és váltóüzlete **Budapest**

Már márczius 1.

Dorottya-utca 12 szám.

Politzer S.

az utolsó húzás.

A rez kúteg.

Pörsenések, elszörtan álló veres kemény gümök és bibircsók részben genykepződésel, zsiros börrrel bevont fekete pontok, vörösség, különösen az orrvörösség, rezes kútegeknek csálhatatlan gyógyítása a Rottmanner J. gyógyszerész-féle szépitóvíz által. Használati utasítás, magatartási szabályok s tudományos kezeléssel ellátva ára palackonként 3 frt. — Magam is több éven át meglévén ezen kútegek által lepve, végre mégis sikerült oly szert kitalálhatnom, mely ezen bajtól végkép megmentett. — Megrendeléseknél megkivántatik: a kúteg megnevezése, kor, foglalkozás, a táplálkozásra használt étel és italok, valjon gyenge vagy erőteljes-e az illető, más egyéb baja nincs-e? 3 papiros forintnak beküldése mellett térmentesen megküldetik. Kivánatra az ezen vízhez szükségelt alkatrészek s annak egészen egyszerű készítés módja is megküldethetik kettős levélben. Romlild, Thüringiában. Rottmanner J. gyógyszerész.

Megbízható, nyájas és önzetlen, biztos gyógykezelés tekintetéből ez intézet különösen ajánlható.

Beküldetett.

Dr. LEITNER

35 év óta fennálló rendelés-intézetében

Pesten 3 dobutoza 14. szám, titkos, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetetlenséget, stricturákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és borbajokat, rüht 2 óra alatt levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, anélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel naponként d. u. 2—5-ig és este 7—10 óráig.

A legutolsó nyereményhúzás az 1839-ki államsorsjegyeknek folyó évi márczius 1-én lesz.

a kihuzott sorozatszám

1839-ki államsorsjegyeknek

folyó évi márczius 1-én lesz.

II

1/2 ötöd 90 frt

1/4 > 48 >

1/10 > 20 >

1/20 > 10-50 >

II

Csász. kir.

1839-diki államsorsjegyek.

Legutolsó húzás f. évi martius 1-én.

A legkisebb nyeremények kizárásával.

1/2 ötöd 48 frt

1/4 > 25 >

1/10 > 12 >

1/20 > 6 >

U t o l s ó h é t i

NYITRAI és Társ.,
Budapest, váczi-utca 27.

Igen részletes, ábrákkal dusan ellátott

fő mag-árjegyzéken

megjelent s kívánatra ingyen s bérmentve megküldetik.

Minden rendelményhez egy 120 képpel ellátott s szépen kiállított művecske (kertmivelésspárga-, dinnye- s articsófa tenyésztés) ingyen me lékelletik.

Viszonteladónak külön árjegyzék s mintá állnak rendelkezésre.

„Első magyar kertész-gazdászati ügynökség“

Freund Adolf D.

magkereskedése Budapest, Thonet-udvar.

H A A Z S A M U

nagykereskedése

petroleum, olaj és gazdasági czikke

Budapest, V. váczi-körút 28. sz.

ajánlja a t. gazdaságnak nagy raktárát szükséges gazdasági czikkekből u. m.: valódi belga parafinbenes, gépolaj, fagygy, repceolaj, pe rolenum, Milly, és Flora-gyertya, fagygyertya, gyanta, csepű, kékkő, vasgálicz, zsír és szalonna stb.

Megbízásokat (comissio) elfogad, és árjegyzéket bérment küld a czég. — Szállítás utánvétel mellett.

Idült vagy kezdetleges titkos betegségeket

tehetetlenséget,

hasonszenvi gyógymód szerint fényes sikerrel gyógyít

Dr. Ernszt L., hasonszenvi orvos.

Pesten, két sas-utca 24. sz. II. emelet, bemenet a léposón.

Rendelési idő délelőtt 10 óráig délután 1 óráig.

E betegségek gyakran a végnél, hogy azonnali eredmény érsek el, a legkönnyelműbb módon nagy adag jó és keneséssel kezeltek. Az így gyógyultak azonban a legborzasztóbb utóbajoktól nem mentenek meg, annyira, hogy a könnyelmű gyógykezelés miatt később végzettségig szenvednek. Ily veszélyek ellen menedéket nyújt a hasonszenvi gyógymód, mert nemcsak a legrosszabb bajokat meggyógyítja, s hatása oly jótékony, hogy utóbajoktól félni nem kell. Az életrend oly egyszerű, hogy mindenkitől megtartható.

Levélileg is eszközöltetik rendelés.

A híres és hasznos könyv „ÖNSEGÉLY“ czímmel, minden könyvkereskedésben kapható. — Ára 2 frt.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapest, Ferencziek tere 3. sz.)

megjelent s általában minden könyvkereskedésben kapható

Fényes házasság.

Regény a magyar társadalmi életből.

Irta

VÉRTESI ARNOLD.

Ára 1 frt 40 kr.

JÖN A ROZSON ÉT.

Regény.

Irta

MATHERS B. HELÉN.

Angolból fordította

ZICHY KAMILLA

Három kötet, — ára 2 frt 40 kr.

»Jön a rozson ét« az angol regényirodalom egyik legkedvesebb terméke. Irálya oly ellenállhatlanul vonzó, oly keresetlen frissesség és közvetlen bájos ömlik el minden során, hogy, a ki egyszer elkezdte, nem bír többé megválni tőle, míg legalább háromszor el nem olvasta. — Meséje egyszerű; mindössze csak egy fiatal leány szerelmi történetét tárgyalja, azonban az olvasó keveset törődik az eseményekkel. Figyelmét egészen lekötik az egyes alakok, melyek oly élethűen vannak odaállítva, hogy velök sírnak a velök nevetünk, s szenvedéseiket, szenvedélyeiket egyaránt átérzzük. Dickens Florence-ja (Dombey és fia) óta nem találkoztunk regényben rokonszenvesebb, kedvesebb leányakkal, mint a minő Nelli, a »Jön a rozson ét« hősnője. A valódi nőesség bája ömlik el igénytelen s mégis oly nemes alakjan; játszi kedélye, szívmelegsége még a szenvedés napjaiban sem hagyják el soha, s azon magareköltési szempont, a melyen áll, erősit küzdelemben és az ellenállás szívóságával ruhazza fel. A három kötetes regény százfélé megkapó, k-dves képbén tünteti elénk az angol családi életet, s az önző szarnok apa egyik kitünően kidolgozott alakját képezi, mely, úgy szólván, a Deus ex machina, a mennyiben az előtte való rettegés, minden bajnok és szenvedésnek indoka és előmozdítója lesz.

AZ ÉLET TARKASÁGAIBÓL.

Irta ifj. ÁBRÁNYI KORNÉL.

RAJZOK ÉS ELBESZÉLÉSEK.

Ára 1 frt 20 kr.

E kellemes, s többnyire vig tárgyú elbeszélésekből és rajzokból álló gyűjtemény egy oly kiváló tehetségű író műve, a ki első regényével, »A dicsőség bolondja«-val, mint a **Magyar Politika** szerkesztője — az azóta elhunyt **Keckeméthy Aurél** — megjegyzzé, egyszerre első rangú novellistáink közé emelkedett. E kötetben az apróbb elbeszéléseket és rajzokat szintén az élnék, ötletdús és fordulathat gazdag előadás jellemzi, s bizonyára minden olvasókörben kedvenc olvasmányt képezend.

Tartalom: A vita vége. — Egy rémes vacsora. — A Schiller-ház Weimarban. — La bella Venezia. — Peták Bercei pályafutása. — Liszt Ferencznél Weimarban. — Liszt Ferenc mint író. — Egy borzasztó éjszaka. — A metamorhisz — A Retyezát aljáról. — Az angol Góthe. — Egy szerelmes üveges. — A párba. — Egy üldözött cilinder.

Az elzárt gyámleány.

Vig elbeszélés.

Irta **Degré Alajos.**

Ára 90 krajczár.

Degré Alajos, jóllehet régi sikereit a magasabb társadalmi körök életéből tollhegyre szedett, elmésen s előkelő modorban irt rajzainak közzöni: érettebb korában mégis megvált a légkörtől s nem egy osztály, hanem a szélesebb alapon nyugvó, jelentőségér nagyobb középosztály, tehát a hétköznapi élet erősebb összütőkészeiből alkotja regényeit, melyek mind számosabb olvasót gyűjtenek az érdekes elbeszélő köré.

Ebben a regényében, melyet ezennel a közönségnek különösen ajánlunk, a szeretreméltó szerző egy népies színezetű elbeszélést nyújt, melynek egyes alakjai hogarthi éllel, jelenetei piros-pozsgás humorral vannak elénk tüntetve, míg maga a mese végig kellemes feszültségben tartja idegeinket s helyzeteti néha oly drámai közvetlenséggel hatnak, mintha testi szemünkkel látnók — valamint hogy szerző kétszeresen szolgálna a hazai irodalmat, ha ezt a művét a színpad számára is átdolgozná, mint tesszik ezt a francia regényírók.

Azok közé az olvasmányok közé tartozik e könyv, melyeket, mint mondani szokás, egy ülő helyében olvas el az ember.

A KÉT VÉGZET.

Regény.

Irta **COLLINS WILKIE.**

Angolból fordította:

Mudrony Pál.

Ára 1 frt 60 kr.

Az angol szépirodalomnak egyik legújabb igen érdekes regénye ez. Collins nevét már régóta mint az érdekfeszítő regények mesterét ismeri az egész világ. A két végzet is egy ilyen történetet beszél el. Collins a szerelem hatalmát oly varázsszínen tünteti fele regényben, mely ellenállhatlanul végzet szerzőséggel uralkodik a regény hőse felett, az élet legváltozatosabb körülményei között. E mellett minduntalan új meg új szintért irle, élénk, erőteljes, élethű vonásokkal, ami már magában véve is maradandó becses kölcsönös regénynek s azt az angol remek irodalmi termékek sorába emeli. Mert a mellett, hogy a regény története oly érdekes, hogy a ki azt olvasni kezdi, alig tudja ezt a könyvet letenni, míg azt végig nem olvasta, egyszerűsmin Shetland, Zuyder Zee stb. leírása tudományos is, és valódi remekmű a maga nemében.

A tenger fenekén.

Regény.

Irta

CORTAMBERT RICHÁRD.

(Franciaiból.)

Egy kötet, ára 60 kr.

E regényt a sensationális olvasmányok kedvelőinek ajánlhatjuk. A mese egy büntény körül forog, mely sok ezer meternyre a tenger színe alatt követtetett el, mely csodás módon kerül napvilágra. Az Europa és Amerika közötti tenger-alatti huzal létetele, a tengerészleletről vett nagyszerű részletek s a tenger-alatti mese világ ismertetése képezi e mű egyéb tartalmát, mely a modern olvasmányok legérdekesebbjei között foglal helyet. Itt-ott a mysticus, vagy a büntény körül forgó idegrázó jeleneteket a szerelem csöndes idylljei váltják fel. A mű érdekességéről még csak azt említhetjük fel, hogy abból drámát irtak s ez Párisban már száz-nál többször adták elő, mindig nagy hatás és érdeklődés között.

TITKOLT SZERELEM

Regény.

Irta ifj. **ÁBRÁNYI KORNÉL.**

Két kötetben. — Ára 2 frt 40 kr.

Ábrányinak a regénye a jelen társadalmi életből vesmerítve. Meseje a magyar arisztokratia légkörében játszik, mely légr a maga jellemző sajátosságiban épp oly érdekfeszítő, mint művészeleg van jellemző. Főalakjai gróf Dálnok Albert és neje Elza, és gróf Báthori Aurél. Az Elza és Aurél közt támadó szerelem, mely végzetes erővel fejlődik, képezi a regény alapját. Nemcsak egy költőleg, s minden részletében ragyogó phantasiával, és mély reflexiókkal előadott történet ez, hanem egyszerűsmin, egy lélektani probléma megoldása. Az t. i. hogy bármily nemese legyenek is az egyének, mennyire szigoron ellenőrizzék is érzelmeiket, a szerelem szenvedélye képes földülni a helyzet összhangját, s a földöntö összhangban legőzöni minden ellenállást: de ugyanakkor a saját bukása is elérkezett, s maga is megsemmisül. Főllép a regényben az aristoaristikus osztálynak cs knem minden typhikus alakja, a a férfi mint a nő világából. A dalonok versengése, az aristoaristikus elvek, szokások, és a kaszinói élet. A regény első része egy bájos szerelmi idyll, mely falun játszik, s a szerelem fejlődése össze van kötve a politikai élet harcaival. A második kötet a személyek osatja, mely Budapesten játszik. A regényben előforduló, s egészen élethű alakok, s érdekesebbnél érdekesebb helyezékek rajzi, melyek mindvégig nemcsak ébren tartják, de egészen lebilincselik a figyelmet, párosulnak a jeles szerzőnek már általánosan is ismert és kedvelt szellemével, szingazdag, és ötletektől ragyogó irályával, — s egészben véve bármely érdekes francia regényvel kiállja a versenyt, s a magyar regényirodalomnak díszerre válik.

LAJOS PAPA

Történeli elbeszélés Pest multjából.

Irta **VÉKA L.** (Vajkay Károly.)

Ára 80 kr.

E regényes elbeszélés, melynek szerzője a magyar bírói s a r egyik kitünősége, tudományos buváriat és költői érzés terméke. A legelső regény, mely Budapesten 14-dik századi multjából van merítve, a kornak jól etalálást festésével. Magyarország fővárosának akkori képét, az egyházi és nemzetiségi pártvillongásokat látjuk benne s egyszerűsmin a közközdelmet hatását a családi élet körében, érdekfeszítő eslekményekkel és tragikai katasztrófával. A regény hőse: Lajos pap, egy magyar Savonarola, ki a pápai önkény ellen külön magyar egyház alapítására tör, hevítve nemzeti érzelem és egy zsidó leány által szívében ébresztett szerelem által. Az összejött öbeszések, az alakok, polgári élet festése, az oly részletek, mint Pest és Budavár keletkezésének a köztudomástól sokban eltérő s mindig történelmi hűségű előadása, egyaránt értékesessé tesszik a jeles szerző e művét, melyből ismeret is, élvezetet is bőven merithet az olvasó-közönség. Az írói körökben méltó feltűnést okozott elbeszélés bizonyára a szépirodalom barátainak legmelegebb elismerésével fog találkozni.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„MAGYAR LAPOK“-ra

Február 1-jén új előfizetés kezdődik a »Magyar Lapok«-ra.

Nagy hangu ígéretek helyett eddigi számainkra utalunk. Határozott ellenzéki lap vagyunk, nem élünk vissza a közönség jóhiszeműségével. Fővárosi magyar lap vagyunk, s a legkitünőbb írói erők segítségével törekszünk megfelelni kettős hivatásunknak.

Előfizetési árak:

Évnyegyedre . . . . . 3 frt 50 kr.

Egy hónapra . . . . . 1 frt 20 kr.

Előfizethetni a »Magyar Lapok« kiadóhivatalában Budapesten, »Athenaeum« épület.